

اساسنامهٔ ایکور

۶ اکتبر ۲۰۱۰ (مصوب کنفرانس مؤسس ایکور)

۱ آوریل ۲۰۱۴ (اصلاح‌شده توسط کنفرانس جهانی دوم ایکور)

۲۰ ژانویهٔ ۲۰۱۶ (تصحیح بر اساس تصمیم کنفرانس جهانی دوم ایکور)

۱۵ نوامبر ۲۰۱۷ (اصلاح‌شده توسط کنفرانس جهانی سوم ایکور)

مقدمه:

«کارگران همه کشورها متحد شوید!» - این فراخوان اضطراری کارل مارکس و فردریش انگلس در پایان «مانیفست کمونیستی» به عنوان راهنمای مبارزهٔ آزادی‌بخش پرولتاریای انقلابی کل جهان فرموله شده است.

توسعهٔ نظام جهانی امپریالیستی به غایت متناقض است:

در حالی که عظیم‌ترین ثروت تمام دوران‌ها انباشته شده است و پتانسیل‌های عظیمی به کمال رسیده‌اند که زندگی در رفاه، سلامت و صلح را برای همهٔ بشریت ممکن می‌سازد، گرسنگی توده‌ای و فقر گسترده در سراسر جهان به ابعاد بی‌سابقه‌ای رسیده است. رشد جهانی طبقهٔ کارگر و پیشرفت بهره‌وری نیروی کار با نابودی موجودیت دهقانان در مقیاس گسترده، بیکاری انبوه و بیکاری همراه شده است. در حالی که پیشرفت علمی-فنی می‌تواند برای مدت طولانی وحدت زندگی انسان و طبیعت را ممکن سازد، تغییرات چشمگیر آب و هوا، پایه‌های وجودی انسان را به خطر می‌اندازد.

هیچ‌گاه تدارک مادی برای شکوفایی شرایط سوسیالیستی به اندازهٔ امروز به بلوغ نرسیده بوده است. در عین حال، بحران خیز بودن نظام جهانی امپریالیستی این تمایل را دارد که شیوهٔ وجودی انسان را به چالش بکشد. خطر یک جنگ ویرانگر امپریالیستی برای چندین دهه باری بر دوش بشر بوده است؛ بحران جهانی محیط زیست بنیادهای

وجودی انسان را تهدید می‌کند؛ غیبت خانوادهٔ توده‌ها با وخامت‌های پُردامنه، به ویژه با توجه به وضعیت زنان و کودکان، در سراسر جهان رو به افزایش است. استثمار بیش از حد میلیاردها نفر بحران اقتصادی و مالی جهانی در سال ۲۰۰۸ را به بار آورد که جهان را تکان داد.

همهٔ این‌ها فریاد جایگزینی نظام جدید سرمایه‌داری با نظامی نوین است که در آن نیروهای تولیدی را بتوان برای منفعت همهٔ نوع بشر مورد استفاده قرار داد. توده‌های مردم جهان نمی‌خواهند در بربریت سرمایه‌داری غرق شوند! سیاست ضدبشری سرمایهٔ مالی بین‌المللی، حرکت انقلابی بشریت به سوی جامعه‌ای بدون استثمار، ستم، فلاکت، تخریب محیط زیست و جنگ را که چشم‌اندازی برای جوانان ارائه می‌دهد به چالش می‌کشد.

با افول اردوگاه سوسیالیستی از طریق رویزیونیسم، جنبش طبقهٔ کارگر سخت‌ترین شکست را در تاریخ خود متحمل شد. این مسئله برای چندین دهه، جنبش انقلابی بین‌المللی را ژرف‌تر از همیشه در حال و هوای شکست‌گرایی فرو برد و باعث افزایش انحلال‌طلبی، تفرقه و چندپارگی در میان صفوف آن‌ها شد.

با همهٔ این‌ها، بسیاری از احزاب و سازمان‌های انقلابی در جانبِ بنا کردن حزب انقلابی ایستادند و به مبارزه برای رهایی ملی و اجتماعی ادامه دادند. این امر به نتایج و تجربیات متنوعی در بنا کردن احزاب و سازمان‌های انقلابی و مارکسیست-لنینیستی جدید، توانایی فزایندهٔ آن‌ها برای رهبری مبارزات طبقاتی و آغاز همکاری بین‌المللی آن‌ها منجر شد.

بنابراین زمان برای مرحلهٔ جدیدی از همکاری فرامرزی انقلابی بین‌المللی و جنبش طبقهٔ کارگر و توسعهٔ یک جبههٔ متحد بین‌المللی علیه امپریالیسم فرارسیده است.

ما به شکلی از سازماندهی برای همکاری بین‌المللی و هماهنگی فعالیت‌های انقلابیون جهان در ساختن حزب انقلابی و مبارزهٔ طبقاتی نیاز داریم.

کنفرانس مؤسس ایکور از بینش لنین، رهبر نابغهٔ اولین دولت سوسیالیستی جهان پیروی می‌کند که انترناسیونالیسم پرولتری تنها در اشکال ضروری سازماندهی می‌تواند تحقق یابد:

"سرمایه یک نیروی بین‌المللی است. برای غلبه بر آن، یک اتحاد بین‌المللی کارگری، یک برادری بین‌المللی کارگری لازم است." (مجموعه آثار لنین، نسخهٔ چهارم انگلیسی، انتشارات پروگرس، مسکو، ۱۹۶۵، جلد ۳۰، صص ۲۹۱-۲۹۷) "نامه به کارگران و دهقانان اوکراین به مناسبت پیروزی بر دنیکین"، (۱۹۲۰)

ایکور احزاب و سازمان‌های مختلفی را با حقوق برابر با یکدیگر متحد می‌کند که از نظر اندازه، تجارب عملی، سازمانی و سیاسی، ریشه‌های تاریخی-ایدئولوژیکی، وظیفهٔ استراتژیک و شرایط اجتماعی-اقتصادی آن‌ها بسیار متفاوت هستند. آن‌ها باید با احترام به همکاری پرداخته و برای مبارزهٔ مشترک‌شان از یکدیگر یاد بگیرند.

کنفرانس مؤسس ایکور برای تحقق اهداف خود اساسنامهٔ زیر را تصویب کرد:

نام

کمیتهٔ هماهنگی بین‌المللی احزاب و سازمان‌های انقلابی (ایکور)^۱

ساختار:

کنفرانس جهانی

۱- ارگان عالی ایکور «کنفرانس جهانی» نمایندگان تمام احزاب و سازمان‌های متعلق به ایکور است. کنفرانس جهانی می‌باید به طور معمول هر سه سال یک بار تشکیل شود، اما در شرایط خاص می‌توان با اکثریت ۸۰ درصدی «کمیتهٔ هماهنگ‌کنندهٔ بین‌المللی» (ICC) این دوره را به دو یا چهار سال تغییر داد. در رأی‌گیری، هر سازمان عضو دارای یک رأی است.

در صورتی که بیش از ۵۰ درصد از سازمان‌های عضو دارای نماینده باشند و حداقل سه ماه قبل از آن برای هر یک از سازمان‌های عضو دعوت‌نامه ارسال شده باشد، کنفرانس جهانی به حد نصاب خواهد رسید. اگر بنا به شرایط خاص و دلایل موجه، حداقل تعداد شرکت‌کنندگان بیش از ۵۰ درصد قابل دستیابی نباشد، مشروعیت با حداقل ۵۰ درصد از سازمان‌های عضو به وجود خواهد آمد.

با این وجود، به عنوان حداقل مطلق برای حد نصاب، بیش از یک سوم از سازمان‌های عضو باید دارای نماینده باشند. علاوه بر این، برای حد نصاب، حداقل دو هیئت نمایندگی از هر قاره باید حضور داشته باشند.

۲- در ابتدا «کنفرانس جهانی» دستور کار و قوانین رویه‌ای را برای برگزاری کنفرانس اتخاذ می‌کند. «کنفرانس جهانی» توسط هیئت رئیسه‌ای که در کنفرانس انتخاب می‌شود رهبری می‌شود. «کنفرانس جهانی» به صورت چندجانبه تدارک، برگزار و تأمین مالی می‌شود.

¹ International Coordination of Revolutionary Parties and Organizations (ICOR)

«کنفرانس جهانی» بر اساس حقوق و وظایف برابر در مورد نظارت بر قوانین رویه‌ای کنفرانس که به صورت معمولی به تصویب می‌رسد برگزار می‌شود.

زبان اصلی کنفرانس انگلیسی است. کنفرانس در صورت امکان ترجمه‌های بیشتری را ترتیب می‌دهد.

«کنفرانس جهانی»، «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» را برای هماهنگی کار ایکور بین کنفرانس‌های جهانی و همچنین یک حسابرس را انتخاب می‌کند.

در رأی‌گیری در مورد اسناد بنیادی، کنفرانس تمایل دارد که بر اساس اجماع در مورد آن‌ها تصمیم‌گیری کند. مسائل بنیادی ایدئولوژیک و موضوعات اساسی سیاسی قابل رأی‌گیری نیستند. با این حال در مسائل ضروری عملی، در مورد اسناد تأسیس و پس از بحث گسترده، با رعایت تفاوت‌های ایدئولوژیک-سیاسی، می‌توان تصمیم را به اکثریت سپرد. این امر مستلزم حداقل ۸۰ درصد آرای نمایندگان حاضر است. تمام قطعنامه‌های مربوط به امور جاری را می‌توان با اکثریت ساده تصویب کرد. برابری آراء مردود تلقی می‌شود. هر سازمان عضو ایکور در پذیرش و پیاده‌سازی پروژه‌های مشترک خودمختار و مستقل است. هر سازمان مستقلاً مسئول تحقق وظایف مربوطه در مبارزه طبقاتی و بنا کردن حزب انقلابی است و باید به طرز قابل اعتماد به وعده‌های داده‌شده عمل کند.

کنفرانس قاره‌ای

در آغاز کار مشترک ایکور کنفرانس‌های قاره‌ای باید در آفریقا، آمریکا، آسیا (شامل استرالیا/اقیانوسیه) و اروپا برگزار شود.

در رأی‌گیری، هر سازمان عضو دارای یک رأی است.

زبان کنفرانس با توجه به کنفرانس‌های قاره‌ای مربوطه تعیین می‌شود.

کنفرانس‌های قاره‌ای مربوطه «کمیته هماهنگ‌کننده قاره‌ای» (CCC) و یک حسابرس را انتخاب می‌کنند.

در صورتی که حداقل ۴۰ درصد از سازمان‌های عضو دارای نماینده باشند و حداقل سه ماه قبل از آن برای هر یک از سازمان‌های عضو دعوت‌نامه ارسال شده باشد، کنفرانس قاره‌ای به حد نصاب خواهد رسید. برای داشتن حد نصاب، حداقل یک سوم کشورهای عضو قاره باید دارای نماینده باشند.

در غیر این صورت نتیجتاً قوانین کنفرانس جهانی معتبر خواهند بود.

کنفرانس منطقه‌ای

با گسترش فعالیت‌های ایکور و تعداد سازمان‌های عضو آن، قاره‌ها باید به مناطق مقتضی تقسیم‌بندی شوند. تفاهم در مورد تعداد زیربخش‌ها باید با بالاترین ارگان ایکور حاصل شود.

کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی^۲ (ICC)

«کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» مرکز هماهنگ‌کننده ایکور در فاصله زمانی بین کنفرانس‌های جهانی برای هماهنگی فعالیت‌های سازمان‌های عضو آن است و ایکور را در عرصه عمومی نمایندگی می‌کند.

«کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» از هفت عضو تشکیل شده است که دارای حقوق و وظایف یکسان هستند. این افراد در چهار رأی مختلف انتخاب می‌شوند.

در ابتدا «کنفرانس جهانی» سه عضو را انتخاب می‌کند که عبارت‌اند از هماهنگ‌کننده اصلی، معاون هماهنگ‌کننده اصلی و مسئول مالی، که دبیرخانه «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» را تشکیل می‌دهند.

در چهارمین رأی‌گیری، نمایندگان «کمیته‌های هماهنگ‌کننده قاره‌ای» (ترجیحاً «هماهنگ‌کننده‌های قاره‌ای») و معاونان آن‌ها به عنوان چهار عضو دیگر «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» انتخاب می‌شوند. این افراد از میان صفوف «کمیته هماهنگ‌کننده قاره‌ای» که توسط «کنفرانس‌های قاره‌ای» انتخاب شده‌اند پیشنهاد می‌شوند.

این اعضای «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» توسط احزاب و سازمان‌های مربوطه به «کنفرانس جهانی» پیشنهاد شده و توسط آن انتخاب خواهند شد. احزاب و سازمان‌های مربوطه که اعضای منتخب «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» به آن‌ها تعلق دارند مسئولیت جمعی انجام وظایف اعضای این کمیته را بر عهده می‌گیرند.

هر سازمان عضو همچنین می‌تواند به دلایل بااهمیت عضو خود را از «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» فراخواند و بر این اساس فرد دیگری را جایگزین او کند. با این حال، او باید متعلق به همان سازمان باشد و اجازه‌نامه صریح و کتبی از رهبری حزب یا سازمان مربوطه نیز باید ارائه شود.

هر قاره باید حداقل یک نماینده در «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» داشته باشد. هر یک از کنفرانس‌های قاره‌ای نماینده‌ای را به «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» می‌فرستند که باید توسط حزب یا سازمانی که بدان تعلق دارد تأیید شود. آن‌ها همچنین یک معاون رزرو را تعیین می‌کنند که او نیز باید تأیید شود.

² International Coordinating Committee (ICC)

«کمیته هماهنگ کننده بین المللی» بر اساس دستورالعمل‌های «کنفرانس جهانی» و به منظور اجرای تصمیمات آن کار می‌کند. این کمیته نمی‌تواند در مورد اصول اساسی و مسائل اصلی سیاسی تصمیم‌گیری کند. با این حال، در ارتباط با هماهنگی کار مشترک اعضای ایکور، «کمیته هماهنگ کننده بین المللی» موظف است که اعلامیه‌ها و طرح‌های پیشنهادی را برای کار عملی سازمان‌های عضو تنظیم کند و در صورت لزوم در مورد آن‌ها از طریق رویه‌ای مشورتی تصمیم بگیرد.

«کمیته هماهنگ کننده بین المللی» به طور منظم جلساتی را برگزار می‌کند و حداقل سالی یک بار گرد هم می‌آید. صورت جلسه‌های مجاز جلسات اخذ خواهد شد.

«کمیته هماهنگ کننده بین المللی» در صورت حضور حداقل نصف اعضاء به حد نصاب می‌رسد.

«کمیته هماهنگ کننده بین المللی» می‌تواند سایر اعضای ایکور را به جلسات خود دعوت کند. با این حال، آن‌ها حق رأی دادن در کمیته را ندارند.

«کمیته هماهنگ کننده بین المللی» فعالیت‌های خود را به صورت مکتوب در «کنفرانس جهانی» ارائه می‌کند.

«مسئول مالی» در «کنفرانس جهانی» گزارش پولی ارائه می‌دهد، و حسابرس‌ها نیز همین کار را انجام می‌دهند.

«هماهنگ کننده اصلی» و معاون او نمایندگان اصلی ایکور و متعهد به تصمیمات «کنفرانس جهانی» ایکور هستند.

کمیته هماهنگ کننده قاره‌ای^۳ (CCC)

قوانین «کمیته هماهنگ کننده بین المللی» نتیجتاً در مورد «کمیته هماهنگ کننده قاره‌ای» مربوطه اعمال می‌شود. اگر به دلایل اضطراری، «کنفرانس قاره‌ای» در فاصله بین «کنفرانس‌های جهانی»، «هماهنگ کننده» یا «معاون هماهنگ کننده» جدیدی را انتخاب کند، در آن صورت این افراد نمایندگان قاره در «کمیته هماهنگ کننده بین المللی» خواهند بود.

خود «کنفرانس‌های قاره‌ای» مربوطه در مورد تعداد اعضای «کمیته هماهنگ کننده قاره‌ای» تصمیم‌گیری می‌کنند.

«کمیته هماهنگ کننده قاره‌ای» از میان صفوف خود «هماهنگ کننده قاره‌ای»، «معاون هماهنگ کننده قاره‌ای» و

«مسئول مالی» را انتخاب می‌کند که همراه با یکدیگر دبیرخانه «کمیته هماهنگ کننده قاره‌ای» را تشکیل می‌-

دهند.

³ Continental Coordinating Committee (CCC)

«هماهنگ‌کننده قاره‌ای» و یا در صورت عدم امکان حضور، معاون وی به جلسات «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» دعوت می‌شود.

کمیته هماهنگ‌کننده منطقه‌ای^۴ (RCC)

قوانین «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» نتیجتاً در مورد «کمیته هماهنگ‌کننده منطقه‌ای» مربوطه اعمال می‌شود.

خود «کنفرانس‌های منطقه‌ای» مربوطه در مورد تعداد اعضایشان تصمیم‌گیری می‌کنند.

«کمیته هماهنگ‌کننده منطقه‌ای» از میان صفوف خود «هماهنگ‌کننده منطقه‌ای»، «معاون هماهنگ‌کننده منطقه‌ای» و «مسئول مالی» را انتخاب می‌کند که همراه با یکدیگر دبیرخانه «کمیته هماهنگ‌کننده منطقه‌ای» را تشکیل می‌دهند.

«هماهنگ‌کننده منطقه‌ای» و یا در صورت عدم امکان حضور، معاون وی به جلسات «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» دعوت می‌شود، ولی حق رأی دادن ندارد.

در مورد عضویت در ایکور:

نکات عمومی

۱- عضویت ایکور متشکل از احزاب و سازمان‌های مستقل و متکی به خود از کشورهای مختلف جهان است.

۲- پیش‌شرط عضویت در ایکور به رسمیت شناختن اصول و تصمیمات اساسی «کنفرانس جهانی» است.

۳- به رسمیت شناختن اصول و تصمیمات اساسی «کنفرانس جهانی» و تعهد به تحقق آن‌ها توسط خود سازمان عضو مربوطه بیان می‌شود. عضویت در ایکور توسط مجمع تصمیم‌گیری تأیید می‌شود. تعیین صلاحیت ایدئولوژیک-سیاسی توسط ایکور صورت نمی‌گیرد.

^۴ Regional Coordinating Committee (RCC)

۴- پذیرش سازمان‌های عضو در ایکور از طریق یک رویه پذیرش انجام می‌شود که توسط «کنفرانس جهانی» ایکور با اکثریت ۸۰ درصدی واجدین شرایط از آرای نمایندگان حاضر به تصویب می‌رسد.

۵- عضویت در ایکور با حقوق و وظایف برابر سازمان‌های عضو گره خورده است.

۶- هماهنگی و همکاری مبتنی بر رضایت اعضای مستقل و متکی به خود، اصل مشترک سازمانی ایکور است.

۷- وظایف مشترک در نهادهای مربوطه ایکور با توجه به حوزه آنها (جهان، قاره، منطقه) مورد بحث و تصمیم‌گیری قرار خواهد گرفت.

شرایط عضویت

۱- زمینه مشترک برای عضویت در ایکور، شخصیت انقلابی سازمان عضو مربوطه است.

۲- این امر شامل نظرات ایدئولوژیک-سیاسی مختلف و مبانی تک تک سازمان‌های عضو می‌شود، تا آنجا که هیچ تناقض خصمانه‌ای با شخصیت ایکور نداشته باشند.

۳- هدف استراتژیک مشترک سازمان‌های عضو ایکور غلبه بر نظام جهانی سرمایه‌داری امپریالیستی و تحقق روابط اجتماعی سوسیالیستی است.

۴- هدف استراتژیک مشترک ایکور در کشورهای مربوطه و توسط سازمان‌های عضو با استراتژی‌ها و تاکتیک‌های مختلفی قابل تعقیب است که تنها از تصمیم‌گیری توسط سازمان‌های عضو در هر کشور ناشی شده باشد.

۴- شرط اساسی عضویت در ایکور عبارت است از:

* کار انقلابی واقعی در کشورهای مربوطه در میان و همراه با توده‌های استثمارشده و ستمدیده؛

* سیاست طبقاتی ستیزه‌جویانه و رد همکاری طبقاتی با انحصارات حاکم و دست‌نشانده‌های آنها؛

* به رسمیت شناختن تغییر انقلابی روابط اجتماعی و ضرورت استقرار دیکتاتوری پرولتاریا، صرف نظر از اینکه در چه شکلی باشد؛

* یک خط جداکننده واضح با رویزیونیسم، تروتسکیسم و آنارشیزم و هر شکلی از ضدکمونیسم همچون حملات خصمانه و کمپین‌های لکه‌دارسازی بورژوازی علیه به اصطلاح «استالینیسم» یا «مائوئیسم» و دیکتاتوری پرولتاریا.

* به رسمیت شناختن و تحقق انترناسیونالیسم پرولتری به عنوان پیوند مشترک تئوری و عمل هماهنگی بین‌المللی و همکاری سازمان‌های عضو در بنا کردن حزب و مبارزه طبقاتی.

حقوق و وظایف سازمان‌های عضو:

۱- هر سازمان عضو حق دارد:

- در هماهنگی و همکاری متقابل در سطوح بین‌المللی، قاره‌ای و منطقه‌ای مشارکت کرده و نقش فعالی ایفا کند؛
- در رویدادها و کنفرانس‌ها شرکت کرده، در فعالیتهای مشترک ایکور مشارکت کند و برای آنها طرح پیشنهادی ارائه کند؛
- در انتخابات ارگان‌های مسئول شرکت کند و در آنها در معرض انتخاب شدن قرار بگیرد؛
- در کنفرانس‌های تصمیم‌سازی با داشتن حق رأی بر اساس توزیع نمایندگان مشارکت کند؛
- به صورت فوری به سایر سازمان‌های عضو ایکور مراجعه کند تا به شکلی مشخص به همکاری بپردازد، بحث‌های عینی داشته باشد و یا نکاتی را ارائه دهد، تا جایی که این به معنای دخالت در امور داخلی سایر سازمان‌های عضو نباشد؛
- از تصویب مسائل جنجالی خودداری کند و به طور مستقل و در صورت لزوم با احترام به نظر اکثریت در ایکور، بر ضد اجرای تصمیمات مشترکاً اتخاذشده در کشور خود به تصمیم‌گیری بپردازد؛
- با هر سازمان دیگری ولو خارج از ایکور متحد شود و/یا در اتحادیه‌های دیگر مشارکت کند، مادام که این اتحاد صراحتاً علیه ایکور نباشد؛
- بر اساس قوانین توافق‌شده در نشریات مشترک مشارکت کند.

۲- هر سازمان عضو وظیفه دارد:

- از اتحاد تدریجی ایدئولوژیک-سیاسی ایکور در همه مسائل ضروری بر اساس پلاتفرم سیاسی مشترک فعالانه حمایت کند و ابتکار عمل برای آن را تشویق نماید؛
- همبستگی استوار و کمک عملی متقابل را با توجه به امکاناتش عملی سازد؛
- فرهنگ پرولتاریایی مباحثه را در میان سازمان‌های عضو عملی سازد؛

- احترام متقابل، حفظ استقلال، عدم مداخله در امور داخلی سایر سازمان‌های عضو و رعایت حقوق مساوی را مرعی بدارد؛
- به شکلی قابل اطمینان به معاهده‌های مورد توافق پایبند باشد،
- با توجه به امکانات خود در تأمین مالی ایکور مشارکت کند.

رویه پذیرش یا اخراج:

- ۱- پذیرش در ایکور معمولاً با توافق صورت می‌گیرد.
- ۲- اعتراض به پذیرش باید بر اساس اصول ایکور مطرح شود، و نه مثلاً بر اساس اختلاف نظرهای دوجانبه که بر وظایف ایکور تأثیری ندارد.
- ۳- برای پذیرش، حزب یا سازمان متقاضی باید موافقت خود را در مورد اصول ایکور اعلام کرده و خود را به صورت کتبی به ایکور معرفی کند.
- ۴- پذیرش به صورت توافقی از طریق کنفرانس منطقه‌ای مسئول، و یا اگر هنوز کنفرانس منطقه‌ای مربوطه به وجود نیامده باشد، از طریق کنفرانس قاره‌ای انجام می‌شود. برای این منظور «کمیته هماهنگ‌کننده» مسئول یک رویه مشورتی را با سازمان‌های عضو آن منطقه یا قاره سازماندهی می‌کند. اگر اجماع به این شیوه حاصل نشود، به ترتیب کنفرانس منطقه‌ای بعدی یا کنفرانس قاره‌ای می‌تواند با اکثریت حداقل ۸۰ درصدی به تصمیم‌گیری بپردازد.
- ۵- خروج از ایکور از طریق یک اعلامیه کتبی و مجاز انجام می‌شود.
- ۶- اخراج یک سازمان عضو متأثر از درخواست یک یا چند سازمان عضو انجام می‌شود. این درخواست باید به صورت کتبی مستدل شود. ۸۰ درصد از سازمان‌های عضو دارای حق رأی باید با اخراج موافقت کنند.

امور مالی:

- ۱- ایکور از نظر مالی مستقل است و کار مشترکش را خودش تأمین مالی می‌کند. ایکور با اعتماد به توده‌ها، منابع مالی را برای فعالیت‌های خود گشایش می‌کند.
- ۲- به همین ترتیب در روابط بین احزاب و سازمان‌های متعلق به ایکور استقلال مالی وجود دارد.

۳- هر یک از سازمان‌های عضو متعهد می‌شود که با توجه به امکانات خود در شکل سازمان و کار ایکور مشارکت مالی کند. این امر حمایت متقابل در همبستگی را شامل می‌شود.

۴- مفروض است که هر سازمان عضو برای این منظور کمک سالانه‌ای به ایکور می‌پردازد که میزان آن توسط خود سازمان تعیین شده است.

۵- هر سازمان عضو خود را به توسعه ابتکار عمل‌ها برای تقویت مالی ایکور متعهد می‌داند. بخشی از این کمک‌ها در قالب هدیه‌های مالی و اقدامات اهدایی، کمک‌های غیرنقدی، عایدات حاصل از فروش ادبیات انقلابی و فرصت‌های مشابه هستند.

۶- امکانات مالی ایکور توسط «کمیته‌های هماهنگ‌کننده» مربوطه اداره می‌شود. برای این منظور «کمیته‌های هماهنگ‌کننده قاره‌ای» یا «منطقه‌ای» و «کمیته هماهنگ‌کننده بین‌المللی» یک مسئول مالی را از میان خود انتخاب می‌کنند. «کنفرانس‌های قاره‌ای» یا «منطقه‌ای» و «کنفرانس جهانی» حسابرس‌ها را انتخاب می‌کنند.